

Protokol o hodnocení diplomové práce

Název diplomové práce:

EVERY DAY (DESIGN)

Práci předložil student: BcA. SIMETHOVÁ Michaela

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Keramika

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil: MgA. Šárka Schmelzerová

Designer-keramik (OSVČ) Štědrá 87, 36452 Žlutice, sarka.schmelzerova@seznam.cz, tel: 736250795

1. Cíl práce (a jeho naplnění) :

Práce byla předložena ve stanoveném termínu a rozsahu, z tohoto hlediska byl cíl práce splněn. Byl dodržen minimální počet tří a více tvarů, které lze v tomto případě poskládat na sebe v přenosnou porcelánovou soupravu tzv. jídlonosič. Ten tvoří tři různě velké misky a talíře: na hlavní chod, polévku a desert. Nádoby do sebe zapadají a jsou spojeny pomocí silikonu a mosazné konstrukce. Diplomová práce studentky navazuje na její předchozí práci bakalářskou, kde se zabývala možností uchovávat potraviny bez piastů a igelitů pomocí keramiky a jejich vlastností. Zde se zamýšlí nad tématem „EVERY DAY“ při trávení svého volného času a při každodenní přípravě a přepravě jídla a klade si za cíl vytvořit pro své potřeby něco neobvyklého, jednoduchého, ekologického a zároveň praktického. Bohužel praktičnosti a tvarové jednoduchosti se docílit úplně nepodařilo.

2. Technologická specifika (technická inovace) :

Souprava je vyrobena z tvrdého porcelánu pomocí klasické technologie lití do sádrových forem. Talíře jsou vytvořeny litím na jádro. Misky jsou lité na střep. Lití předcházela výroba modelů a sádrových forem. Pozitivně hodnotím snahu o maximální přesnost při výrobě modelů, proto se studentka rozhodla návrhy přenést do 3D programu a vytvořit modely z polyuretanu za použití 3D frézy. U lití misek na střep, však není možné docílit dokonale rovných tvarů a více či méně dochází k deformaci misek při výpalu. Což potom komplikuje sestavení nádob na sebe. Chápu, že jiná technologie nebyla v podmínkách ateliéru možná, ale deformaci misek šlo předejít např. pálením na pálicích podložkách, přezah, glazování a výpal. Misky i talíře mají rovné neglazované podední bez nožky, a proto byla na podední talířů ještě dodatečně použita glazura s nižší vypalovací teplotou 1000°C, aby zamezila tavení předešlé glazury a přilepení k plátu. Příznám se, že jsem důvod tohoto postupu moc nepochopila. V teoretické práci jsem se dočetla, že to je zřejmě kvůli tomu, aby se podední talířů nešpinilo od jídla v miskách. I zde se však nejedná o úplně novou technologickou inovaci a nebylo by tohoto postupu potřeba, pokud by podední bylo rovnou navrženo tak, aby mohlo být glazované, pouze se setřenou nožkou, jak to známe u klasických porcelánových talířů. Jednotlivé porcelánové nádoby jsou zatěsněny potravinářským silikonem a upnuté do mosazné konstrukce. Mosazná konstrukce je svařena a povrch je upraven pískováním. Konstrukci stahuje zapínání známé z tlakových dóz, fixující nádoby tak, aby nedošlo k posunu při přepravě. I z tohoto hlediska se nejedná o technologickou inovaci.

3. Přínos pro daný obor :

Přínosem pro daný obor je, že se autorka zabývá myšlenkou využití porcelánu i tam, kde to není obvyklé. Porcelánový tvar, dekor i kov však zpracovává pouze tradičním způsobem. Z tohoto pohledu nepřichází s ničím novým. Také kombinace mosazi a porcelánu byla v minulosti hojně využívána.

Přínosem pro autorku samotnou je, že si osvojila práci s roztažností několika glazur, které aplikovala na výrobek. Dále rozvíjela své schopnosti při práci s dekory, 3D programy a grafickými editory. Pozitivní je, že studentka ve své práci také využívá znalosti získané na studijní stáži v ateliéru kovu a šperku.

4. Silné stránky díla :

Pozitivně hodnotím autorčinu motivaci a zamyšlení se nad ekologickou zátěží při každodenním používáním umělých hmot a snahu přijít s nějakým náhradním řešením. Snaha nahradit vsudy přítomné plasty jiným materiálem je v dnešní době určitě potřebná a hodna pozornosti.

Kladně také hodnotím kreativní práci s dekory. Autorka se ve svých kresbách inspirovala svými každodenními radostmi a vzpomínkami. Jak sama píše, její láskou je dekorování, což ve své práci naplno uplatňuje. Přírodní a zvířecí motivy jsou příjemné. Prvky mandal a „cibuláku“ uklidňují a navozují pocit klidu, ať jíme kdekoliv. Intimní vzpomínky v podobě černobílých dekorů jsou před hektičností okolního světa dobře uryté uvnitř nádob. Dekory neruší tvar a naopak. Pozitivně hodnotím i formu zpracování dekoru. Pomocí tečkování lze technikou sitotisku docílit i velmi jemné plochy a linky. Vhodné je také použití vtavného obtisku uvnitř nádob, protože je trvanlivější než naglazurový obtisk a splňuje potravinářskou atestaci. Navržené dekory mohou fungovat i sami o sobě v mnoha nekonečných variacích nezávisle na tvaru, na který byly použity. Praktickou výhodou této přenosné porcelánové soupravy je to, že není potřeba dalšího nádobí a jídlo lze rovnou ohřát i v mikrovlnné troubě. Rovněž porcelán je, na rozdíl od plastů, zcela zdravotně nezávadný.

5. Slabé stránky díla :

Po estetické stránce výsledný objekt stažený mosaznou konstrukcí působí spíše starožitným dojmem. Uvítala bych i další studie různých tvarových řešení a snahu o ještě větší zjednodušení. Studentka někdy komplikuje i dekory, kdy se snaží motivy nahustit přes celou plochu misky, ale méně je někdy více.

Nevzhledné i nepraktické je neglazované rovné podnoží, které se uplatňuje spíše u keramiky než u porcelánu. (Měla jsem možnost vidět a osahat si pouze část odevzdané práce, takže nevím, jak je podnoží řešené u dalších tvarů).

Nepraktický je konický tvar jídonosiče dole se zužující, kdy velká nádoba je postavena na menší. Pokud jsou nádoby staženy mosaznou konstrukcí, je objekt nejspíš stabilnější, jelikož spodní mosazný kroužek trochu rozšiřuje jeho základnu, ale pokud si představím, že nádoby budou na sobě i bez konstrukce a plné jídla (dole bude nejmenší a nejlehčí miska s desertem, na ní větší těžší miska s polévkou a na ní ještě větší mísa s hlavním chodem) přijde mi toto uspořádání poněkud méně praktické na rozdíl od klasických tvarů jídonosičů, kterými se studentka inspirovala. Ve fotografické dokumentaci vidím dokonce čtyři misky a čtyři talíře, a pokud jsou na sobě všechny čtyři, působí objekt opravdu nestabilně. Je dobře, že se studentka nakonec rozhodla jen pro tři nádoby naskládané na sebe. Sada je primárně určená na časté přenášení jídla, ale úchyt na mosazné konstrukci není ergonomicky tvarovaný. Je málo místa na pohodlné uchopení a protažení prstů.

Oceňuji, že se studentka s takto technicky velmi náročným úkolem dokázala vypořádat. Nicméně samotná existence díla je, čistě z praktického hlediska, trochu zbytečná. Na trhu existuje nepřeberné množství podobných výrobků např. z nerezové oceli, které jsou na rozdíl od tohoto nerozbitné, snadněji přenositelné, lépe vyrobitelné a tudíž praktičtější.

Autorka se rozhodla vyrobit přenosnou porcelánovou soupravu na jídlo pro osobní potřebu, která by splňovala všechny její nároky. Bohužel nemyslím si, že by výsledné dílo mělo velkou šanci na uspokojení nároků dalších uživatelů, natož na komerční využití.

Vzhledem k tomu, že se jedná o diplomovou práci, je písemná část dosti stručná, nezajímavá a neobsahuje hlubší myšlenky. Ve fotografické či technické dokumentaci chybí finální fotografie díla s mosaznou konstrukcí, nebo alespoň její skica.

6. Hodnocení a navrhovaná známka :

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl) :

Přihlédnuli k faktu, že práce s porcelánem je velmi náročná a zároveň ke svým výhradám, uvedeným výše, navrhuji známku dobře.

Datum:

18.5.2018

Podpis:

Y. Gelndová